



DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
-- dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dilele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triloniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu ésemplariu costa 15 cr.

Tóte siodienele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Cum ucugeta unii despre junimea de adi.

(Fragmentu d'in conversarea a duoi be.rani.)*

— Misiunea junimei! ce va sa mai fia si acést'a? Junimea are sa asculte, sa invetie si sa taca. Nu-e asidè? Séu dóra sa-si mai bage si ea nasulu pr'in afacerile nóstre ale celoru mai be.rani? Sa mai adauge si ea la neintielegeri, sa ne mai incurce si ea, nu suntemu noi d'ajunsu? Nu vedeti, Clarissime, ca abiè se radica câte unulu mai teneru si cumu ne ia in resperu, cumu ne scarmana; te ia mai decandu ai fostu in léganu, te descóse pana la renunchi si ti adurmeca lucruri de care insuti ti-ai uitatu, séu ai cugetatu, ca nu le scie decâtu celu de susu.

— Aveti totu dreptulu, Magnificentia vástra**), tenerii de adi sunt nesuferiti. Cei mai multi neci nu-ti mai dau titulusulu dupa vechiulu ususiú, si numai ce-va déca nu li vine la socotéla, te pomeni, ca te tiorescu pr'in afurisitele de novele, de ti rus'ne sa mai esi între ómeni de omenia. Nu poti sa vorbesci o vorba, nu poti sa faci o tréba catu de mica, dupa cumu cere ronduiel'a tierii si voi'a stapaniloru nostri, ca sa nu te vedi a dóu'a di pr'in blastematele de novele. Ce nascocire afurisita novelele alea. Ce bine éra, Magnificentia, pan' a nu se latí si la noi acésta ciurma. Si-a-poi sa vedi, in locu d'a li se tocí dintii, cumu se intempla mai la tóte bólele ce tienu mai indelungatu, capeta colti totu mai ageri. Ar' trebú, ca patrioticésc'a stapanire sa li puna freu, si . . . sa li mai rumpa si gutulu la unele.

— D'in sufletu mi-ai grait'o.

— Dér' scii ca si stapanirii i cam frica sa-si bage man'a in furnicariu.

*) Reproducemu acést'a satira dupa „Orientulu latinu“ d'in Brasíovu, nu numai pentru-cá acela diarinu lupta pe acela si terenu si cu acela siu programu cu noi (firosee, cu alte arme,) si nu numai pentru-cá de candu a aparulu pana adi, s'a redesu cu diligintia si studiu, inaltindu-se peste verice polemii próste si personalitati, — ci si pentru pretiulu literariu si moralu desfasiuratu in acestu artielu. Red.

**) Titulatur'a, Clarissime, se mai ande pintre cei be.rani in Transilvani'a; Magnificentia in Ungari'a. — „Magnificentia sa nu-e acasa. Poffiti Spectabilitatea vástra, a cuprinde locu“, — astu-feliu fui intempnatu mai anii trecuti in cas'a unu romann d'in Ungari'a. — Evulu mediu, nemicu decâtu evulu mediu! Not. autoriului.

— Ce furnicariu?
— „Opini'a publica!“
— A! vrei sa dici, ca novelele facu opini'a publica.

— Da, si o stapanire care cade in lupta cu opini'a publica se dice, ca cade in oftica.

— Destulu, ca nu poti face neci o trebsióra sa nu ti-o afele novelele, si déca scapi de novelele serióse si politicóse, nu scapi de „Gur'a-Satului“ si de ochii „Pricoliciului“, séu candu scapi de la unele, te-apuca cele-l-alte.

— Si mime nu póta vin'a decâtu tenerimea. Noi cei mai vechi, si candu nu potemu impartí, ne scimu tractalú cu cinste, si in urma totu esimu la cele bune. Dér' de candu a inceputu a apucá si teneretulu la cuventu, omu sa fii, si bine sa te porti, ca sa nu te faci de ocaru.

— Esci totusi pré aspru in judecata, Magnificentia. Nu sunt toti tinerii asidè cumu credi. Eu am avutu oca-si'a, ca-ci scii pr'in grati'a Pré Sfintiei Sale, a Escelentiei Sale, si a muierii mele, care este magiara, am fost recomandatu bine la stapanire si am capetatu unu postu de presiedinte la tribunalu, — cumu dicu, am avutu oca-si'a a cunoisce mai multi d'in tenerii nostri, si trebuie sa-ti marturisescu, ca mi-au facutu fala la stapanire. Neci celu mai turbatu magiaru nu-e intrece in zelulu patrioticescu. Nu vorbescu de slujb'a loru, care si-o implinescu intru tóte asidè, dupa cumu cere interesulu celoru ce le dá pana, nu vorbescu de zelulu ce-lu des-vólta la alegeri, ca-ci ei sunt cortesí nesamuiti, alérge d'in satu in satu, dau beuturi, fagaduiescu poporului câte in lume si in sóre, l'aduna si-lu ducu ca pe o turma la alegere; dér' chiaru si in viétia loru sociale si privata sunt modelu de portare patrioticésca-constitucionalu. Déca vre sa se insóre nu-i trebuie decâtu unguroia, séu celu pucínu o nemtióia, svabóia, sasca, totu atát'a. Déca cetesce vre-o carte séu vre-o novela, aceea trebuie sa fia ungurésca, séu déca nu, nemtiésca. La societátile romaniloru n'ar da vr'unu cruceriu sa-lu puni pe focu, pe candu la cele magiare dá de câte ori i se cere si se face si membru. In casa nu vorbescu decâtu ungu-resce, séu nemtiesce, copii neci nu mai viséza de limb'a romanésca, servitori nu tienu decâtu straini, ca sa invetie copii limbele pana sunt inca mici, corespondintiele

private asemenea le póta numai in limb'a magiara, séu nemtiésca. In publicu inca numai a-colo vorbescu romanesce, unde sunt numai romani si déca va fi numai unu unguru, séu nemptiu, vorbescu limb'a acestor'a. Sunt unii atátu de perfecti in limb'a magiara si atátu se ocupa cu studiulu ei, încátu vei să-i vedi ca mane in academi'a unгурésca in loculu filologiloru Fogarasii si Ioanovicu, cari pe cumu scii inca sunt romani curati, dér' cei mai mari filologi magiari; pe altii vei să-i vedi in societatea lui Kisfaludi, ca poeti de soiu valachicu, dér' de limb'a si fantasi'a magiara, pe altii vei să-i vedi cautandu in secuime dupa Tarka Jézus, dupa alfabetulu huniloru si póte chiaru dupa sigilulu si coron'a lui Atil'a, pe care Orbán Balázs nu le-a gasitu inca pana acum'a.

— Ai tóta dreptatea, Amantissime — Clarissime. Sunt si între tenerii nostri, de care nu ni póte fi rusine. Sunt mai p'aceeasi trépta inalta si luminata ca si noi, noi cari am inaltiatu neamulu romanescu, încátu astadi póte intra si elu in tóte tistiele, cá-ci nu-e cancelaria, unde sa nu fia si cáte unu servitoriu romanu. Vedi bine d'odata nu póte ajunge fia-care la o tistia atátu de inalta ca Claritatea ta; pr'in casatoria, pr'in capu plecatu cátra stapanire, pr'in slujbe dupa póft'a celoru mai mari, pr'in alipire cátra neamulu loru; pr'in un'a pr'in alt'a ajungi la alb'a. Scii vorb'a, máti'a blanda ajunge la slanina. Da, in adevéru, Clarissime, avemu si noi teneri d'asti'a vrednici, de cari n'a sa ni fia rusine, cá voru calcá in urm'a nóstra, si voru fi intru tóte ca si noi slujbasi credintiosi a toturor stapaniriloru, ce vedemu cá se parindéza, cá-ci numai noi la cáte stapaniri amu slugitu cu credintia si in fric'a lui Ddieu. Scii inainte de 1848 diece solgabirei nu faceau ce facea unulu d'in noi. Cáta incredere avea stapanirea in noi. Nu ne tramise atunci la Blasfu, candu fu adunarea romaniloru, ca sa-i plecámu la interesurile unguéscu, la bine-cuventat'a unia, sa-i impacámu pe toti cu stapanii magiari. Dér' vedi bine a-colo nu poturámu face tréba, cá-ci nisce infumurati de teneri, in frunte cu Barnutiú acel'a, care se resculase a-supr'a pré luminatulu si osfintitulu vladica Lemeni, pentru-cá tienea cu stapanii unguri, imbetase pe poporu cu idei de libertate, nationalitate, neatarnare si cáte alte idei revolutionare, si vediut'ai, cá neci acei'a, pe cari i platisemu bine, candu a fostu la adeca, n'au cutezatu sa casce gur'a de gróz'a tribuniloru si a poporulu, care se uitá in gur'a loru, ca si candu s'ar fi sculatu d'in morti Ionu Gura-de-auru, ér' candu ne vedeau pe noi, cá încercámu sa vorbimu, incepea a murmurá ca o mare inviforata. — Dupa ce trecura acele dile nebune de libertate si venira Vasagterii séu mesopotanii in tíera, cu cáta cucernicia ne plecáramu noi pré luminatulu ministerium Bachu, si toti ajunserámu d'in darulu stapanirii la guleru cu stele, unii la guleru de auru, la pelaria in cornuri, si cu pene de cocosiu in verfu, incepurámu a ne cultivá in nemtiésca, a infundá in inchisori pe acei romani esalitati, cari se amestecase in teribile politicesci la 1848, séu se batuse in muntii lui Iancu, pe care i inchiserámu, pe care i dedurámu peste hotaru. Si déca nu eramu noi, cari sciamu lucrurile si cunosceamu ómenii, stapanirea nu potea pune man'a pe toti infumuratii si resvratitorii. Dér' astu-feliu in scurtu se limpedi de ei. Care in inchisóre, care la naib'a peste hotaru. Si vediusi ce bunatate de lucru pentru neamulu nostru!

Care cu cáte unu guleru de auru, care cu cáte-o stea, dóue séu trei. Pré luminatulu Bachu ostenindu-se pe la 1860 d'atátea lucruri mari si minunate se duse la hodina si incependu a-se schimbá trebile cam pe córd'a cea vechia, noi, cari acumu invetiasemu atátea bunetati de la luminatii spitieli a neuitatulu Bachu, amu sciutu sa fimu si stelpii neamulu nostru, amu sciutu sa slugimu si pe pré intieptulu Schmerling cu tóta credintia si slugarnicia. Dedu Ddieu inse de neci acést'a nu tiendú asé multu si se schimbarea lucrurile de nou. Cine-e intieptu d'in tóta schimbarea scie sa se aléga cu ce-va. Astu-feliu éra ne întórse Ddieu la tempulu de auru dinainte de 1848 alu solgabireiloru. Alegeri, marcalisie, bani, buti de vinu, posturi fara lucru, lucruri si

chivernisiri fore sa-ti céra cine-va socotél'a. Singuru unu lucru trebuie sa-lu ai: sentieminte patrioticesciconstitutionali, sa fi totu-de-un'a gat'a spre slujba si mai alesu pentru imblandirea neamulu teu, ca sa nu faca gura multa; sa nu céra drepturi, sa nu strige cá-lu dóre déca capeta cáte-o lovitura, sa nu strige cá-e averea sa ce i se ia d'in mana dupa pravil'a legiloru. In sfersitu tempuri mai bune n'amu mai dori de la bunulu Ddieu, numai un'a ne cam turbura blastematele de novele ce se acatia de noi si unii infumurati de ómeni mai teneri ce ne iau la góna pentru tóte vorbele si faptele cari se intempla de ni le adurmeca. Dér' cumu dñici sunt si teneri luminati, cari nu se iau dupa nebuniile unor'a, cari viséza numai de romani, Romanismu, Natiunea Romana, cultur'a romana, limb'a romana, statu romanu, si dupa cumu mi-spunea mai dilele acestea Maria Sa fósspanulu, chiaru de . . . mifrica sa ti-o spunu, de . . . de . . . Daco-Romania, stee-li in gutu nebuni ce sunt ei. Dér' ti-marturisescu, clarissime, cá afore d'acesti lunatici sunt inca o séma de teneri, pre cari nu potu sa-i vedu, mi grétia óre-cumu de ei. Scii cine sunt?

— Déca-mi vei spune!

— In orasiulu meu sunt multi teneri de romani, la tribunalu, la diregatori'a politica, copii de negustoriu s. a. Unii sunt de tóta laud'a tocmai asie pe cumu mi-au descrisu Claritatea ta, altii, dér' d'in fericire mai pucini, sunt lunatici d'acei'a caror'a nu li puia altu ce-va in capu, decátu Romanismulu, altii inse, si acést'a sunt cam numerosi, cari de sér'a pana deminéti'a nu facu altu-ce-va decátu d'in o carciuma esu si in alt'a intra. Eu am nefericirea a locu vis-a-vis de dóue carciume, ei le numescu hotele, ér' langa mine este cas'na. Nu sciu candu incepu si candu sfersiescu, dér' sa vedi d. e. cátra unu-spre-diece ceasuri inainte de amédi i vedu intrandu in carciuma, cum dñcu ei la „Reportu“, unde beu si manca pentru ca sa capete apetitu pentru prandiú, d'a-ci unii esu si se ducu la prandiú, altii prandiescu a-colo, si pe la dóue óre se intelnescu éra cu totii si se ducu in ceea-lalta carciuma la o cafea négra, ca sa le priésca prandiulu. A-ci jóca carti, pentru a se mai distrage de ocupatiuni, pana la 4-5 ceasuri, atunci se întórna la cea-lalta carciuma pentru a mai gustá ce-va, la 6 séu 7 óre vinu in casina in vecinatatea mea, unde jóca carti, unii pana tardiu, altii chiaru pana la dia, ér' la dia i vedi pe unii esindu d'in o carciuma, pe altii d'in alta, pe altii d'in casina. Acést'a se urméza regulatu in o dí ca in alt'a, si . . . intr'acést'a este si fiulu meu Gyula, d'in care cugetam, cá a sa ésa cu tempu unu ministru cumu n'au avutu magiarii, si-mi bateam capulu sa-lu pregatescu pentru finantie, cá-ci vedi, Clarissime, acestea au la noi trebuintie de ómeni mai harnici, si sunt totu odata o cale pe care poti s'ajungi la ce-va, la o starisióra.

Cáti nu s'au fericitu in tempurile acestea! Nu-i potu iertá tata-meu neci odata, cá nu m'a pregatitu pentru acést'a cale, si de-así fi mai teneru m'así apucá si acumu sa me indeletnicescu in treburile finantiale. Nu vediusi cá pré iscusitulu ministru Ghiczí se apucá la betranetie de minunatele treburi finantiale. Unu anu, celu pucinu cáte-va luni así voi sa fiu eu la pung'a statulu. Cumu dñcu voiam sa facu d'in Gyula ce n'a facutu tat'a d'in mine. Dér' cumu vedu Gyula a sa me sléésca pre mine mai antaiu.

Radu Nasturelu.

Anecdota tiganésca in stichuri tiganesci.

*Avea dad'a avea,
Avea draculu sa lu ia,
Avea o stána 'n munte,
La cortu, între cucute;
Si cátu lapte odata mulgea,
Unu balauru de tñtiariu lu-bea!*

Magazinulu

lui GUR'ASATULUI.

Afurisiti de inimici ai poternicului, amenintatoriului si grozavu poruncitoriului statu magiaru ne'ncetatu cãrtescu contr'a domniloru d'in sîe, spunendu si scriendu adeca feliu de feliu de mintiuni despre ei.

Dreptu acea eu, ca unulu d'intre cei mai ap-
lecati servi si binevoitori ai domniloru, mi-am propu-
su a mai publicã a-cí inca unu documentu origi-
nalu in feliulu seu, pr'in care speru a potè amuti
dóra pentru veci pre acei neobrasnici.

Acestu documentu oficiosu adeveresce lamuritu,
cã cu ce oficianti *invetiati, constitutiunali, culti si
drepti* ne mai alduira politiciii cei mari.

Dér' lasãmu sã vorbésca insus! documentulu d'in
litera in litera.*)

Asiè déra atansion!

4/b. f. **) 1872.

Járás fő sz bírójától.

Joszási jegyzőségnek

Joszáson.

Eu ugyan Francia nyelve is el fogadom a beadványt
annál inkább a Román nyelven szerkesztett, mind hogy
utobit, ha nem is ki művelten de bírom annyira hogy a
Népnek jobban ki fejezem szándékomat mind bár ki
Román, azomba ot hol annak szüksége nem mutatkozik
és hol mindnyájuk érdekében a Megye hivatalos nyelvet
használni korszerűnek mutatkozik el várom alárendel-
teyemtől***) hogy ne késleltessék az ügyek téendőjét, nagyon
természetes pedig hogy még a Románnyelven bemutatott
és minden esetre továbbítandó ügyre nézve a jelentés
ertelmét és magyarázatát kivesszem addig amagyar nyelv-
vén tett jelentés tartalmát ha hiányos is nem csak jóval
hamarab ki tudom de azonnal intézkedhetni holot a Román
nyelven irt jelentésbe az igen különböző ki ejtésék gondol-
kozást kívának és csak késleltetnek, el várom tehát Jegyző
urtól hogy jövőre jelentései a halmozott téendőék elő se-
gítésére a Megye Hivatalos nyelven****) teendi. Mit várni
jogosulva vagyok. B. Sebes febr. 3/872.

NB. Folyóhó 2-án 54. sz. alatti jelentése érdemében.

Sietve.

Kövér József.

fő sz bíró.

Cumu inspectiunéza unii inspectoru reg. de scóle.

Unu inspectoru de scóle, (dér' sã nu gauditi, cã-e celu
transpusu de la Braşieu) face visitatiune in opidulu D. (da nu in
Dobr'a.). Scól'a-e plina de copii, bine arangiata si
provediuta cu tóte cele trebuintióse.

Inspectoriulu: (intraudu in scól'a romana confesionala, cu pa-
lari'a in capu, cu manele in siolduri si cu mustetiele sucite, ca unu co-
cistu.) Na, hát tudnak e olvasni, írni, beszélni
magyarul ezek a Hora fajták? . . .

Invetiatoriulu: Me rogu de iertare. . . .

Inspectoriulu: Mit morog, mit morog, ebadta,
teremtete, dá nu styije tu, ke tu jesztye in czárã
vungurászke si tehát muszãj sze vorovescsce ku mi-

*) Cã dlu proprietore, quondam armónu, acum magiaru, nu scie
seric neci mag'aresce, — este *meritulu* DSele si a celor'a cari l'au pusu
in capulu unii ceru romanu. Bagusón'a in acestu tempu de civilizatiune
este de ajunsu a seí porunci ca in Asi'a.

**) Andi lume: *crimínalu!*

***) Ce draci: antistele comuneloru autonóme „*iobagi!*” Red.

****) D'a-poi limb'a romana nu este inca protocolara la municipi-
palitatea district. Aradu? D'a-poi comu'a in intielesulu legiloru sã nu
se póta servi de limb'a sa oficiósa? — Vedeti asiè suntemu in Un-
gari'a!

nye magyarescsce, he? Ungye jesztye mápã ungurász-
ke, cse invezát tu lá kopij? he?

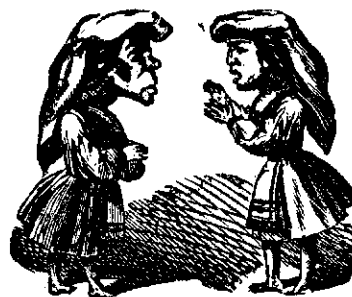
Invetiatoriulu: Da me rogu de iertare, eu. . .

Inspectorulu: Mit? megint morog? . . . majd
árãte jo la tyinye, tolvaj vankuj!

Dupa aceste inspectorulu iã protocolulu si in-
sémna, cã in acea scóla se propaga daco-romanismu,
cã copii nu sciu absolutu nemicu, cã invetiatoriulu se
contrapune inspectorului si nu scie alt'a de cãtu totu a
murmurã, ca unu pecatosu ce-lu róde conscienti'a
s. c. l. deci recomeda ca pré maritulu si „liberalulu”
guvernu ungurescu nesmintitu sã tramita bani de
ajunsu sã se póta face si in acelu opidu cãtu mai
curundu scóla comunala.

De a-ici falniculu inspectoru merge mai departe
inspectiunandu totu ca in D. si in urma si cõda
lumea se trazesce, cã in comitatulu H. s'a imlútu
scólele — comunali.

TRÉNC'A SI FLÉNC'A



T. Pupu-te, soro Flénc'a! óre de ce sunt acum'a atãte
fete betrane, nemaritate?

F. Nu-e mirare, draga, cã-ci, vedi fetele moderne totu
alegu in petítiori, si a-poi in urma n'au neci ce culege, fiindu-cã
acei'a nu mai vinu si a dóu'a óra, astu-feliu remanu multe cu
chie'a pe spinare, a-poi. . .

T. Ce?

F. Da mai patimescu fetele nóstre si de-o bóla asiè nu-
mita: „Lucrulu de casa”, é' ca si se vindece, de aceea li
trebúiescu 2—4 chirurgi de bucatãrese si servitóriie, la ce inse
abiè ar ajunge intregu salariulu barbatiloru.

T. Esci pré neindurata cu fetele, sora Flénc'a; dóra nu
vei pretinde de la ele, cã dupa ce voru fi neveste sã siéda totu
la óle in cuina, facendu taietier si punendu lemne pe focu?!

F. Si pentru ce nu?

T. Pentru-cã in caldura li s'ar potè topi spoiel'a de pe faciã.

F. Bine dièi; cã de candu obradiurile feteloru sunt spoite,
de atunci nu mai vedi fete frumóse, cumu au fostu, candu
eramu noi neveste!

TAND'A SI MAND'A.



T. Frate Mando! te cunoscu de omu pricop-
situ, care scíi bine distinge unu conceptu de cãtra
altulu, spune-mi deci ce diferentia este intre pasivi-
tatea ardeleniloru de la alegerile trecute, si intre
cea enuciata estempu la adunarea d'in Sabii?

M. Curiosu! D'a-poi passivitatea trecuta a fost
unu feliu de cépa usturóia, d'in care gustandu domni
magiaroni s'au imbetatu de capu; é' passivitatea

de acum'a e o buruiéna amara si puturósa crescuta pe muntii belei Transilvanie, si pe care numai amirosind'o cumetria magiari i-au ruptu la fóle, încátu astadi se sentiescu reu de ea, si ii va mai superá inca 3 ani.

T. Bravo, frate, ti-gratulezu pentru acést'a minunata distingere filologico-etimologico-turbofonica; ai meritá ca sà te aléga si pre tine de membru onoraro-estraneu la societatea academica unгурésca, séu la cea a lui „Kisfaludi.“

M. Ba lasa-me nu me laudá si nu-mi postí asiè norocu, cà déca m'ar alege, me temu, cà asi întrece pe I. Vultanu de a scrie in foi straine, si pentru acést'a elu s'ar mania pré tare.

T. Da ce dici tu la orletele si injuraturile cele atátu de becheresci, ce se publica mai in tóte diariete magiare si jidovesci contra nóstra, — de candu adeca ardelenii avara curagiulu a nu se dá neci pe apa, neci pe uscatu?

M. Ce sà diciu decâtu, cà pre-cumu e omulu, asiè i-e vorb'a.

Candidatiloru de deputati pentru diet'a Ungariei.

(Dreptu lécu in contra indiferentismului domnitoriu.)

Talmesiu-balmesiu.

Diariete magiare si jidovesci érasí au reprodusu (in traductiune fórté rea, fresce) unu articlu d'in diariulu nostru, a-nume „Cele diece porunci a lui Pist'a“ d'in Nr. 18, facendu fia care la rondulu seu observári pe cátu de absurde, pe atátu de cocí-siesci.

Frumosu . . dér' n'avemu ce face, déca bub'a loru e atátu de rea.

A si B.

A. Auditu-ai, cà m'am insoratu.

B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà am luatú o baba.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà are bani multi,

B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà banii i-am cheluitu.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà am cumparatu pe ei o casa frumósa.

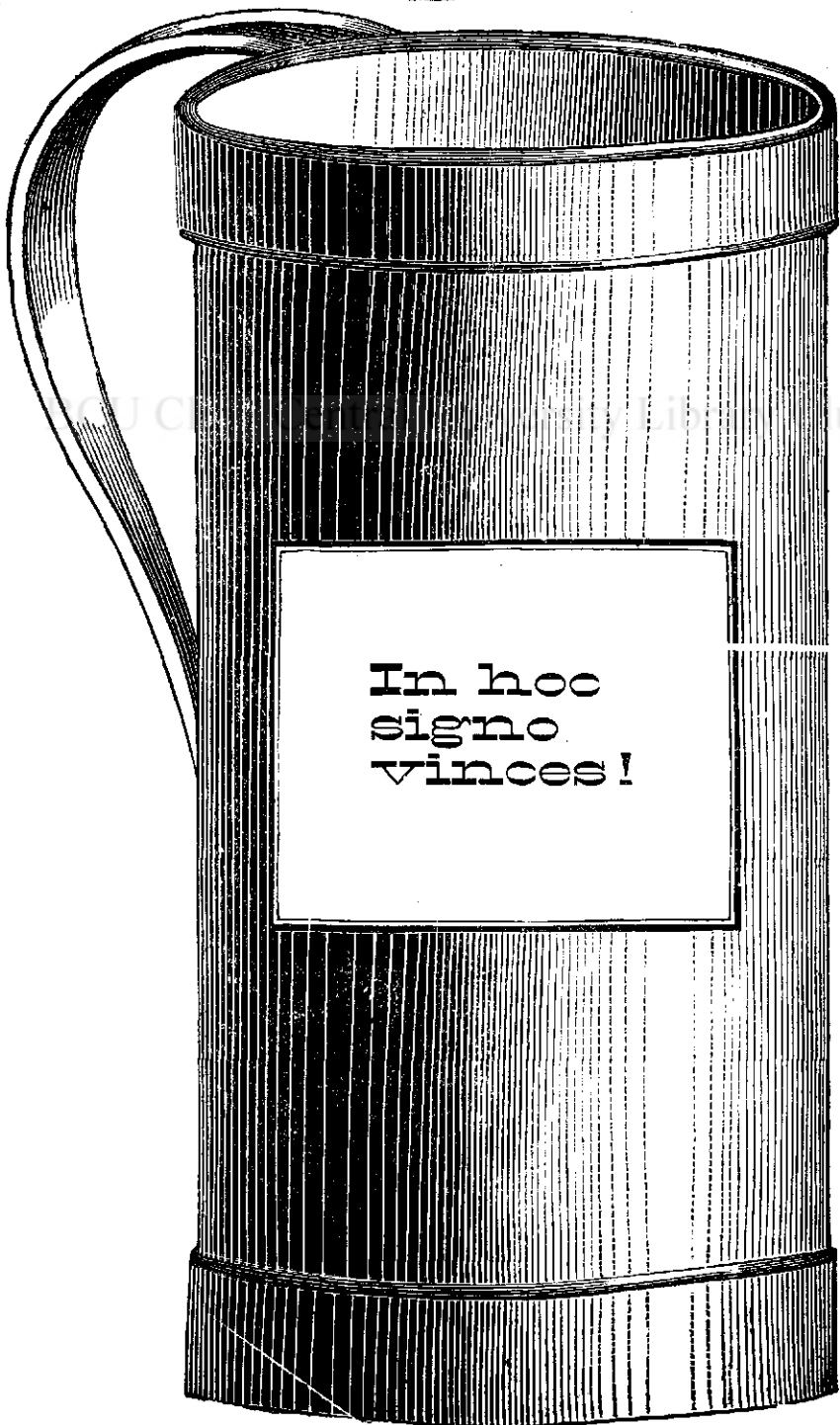
B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà cas'a a arsu.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà a arsu si bab'a in ea.

B. Asiè déra e tocmai bine!



Intieptiuni strimbe.

Nu toti cocisii potu sà ajunga ministri.

Studiulu celu mai bunu este ogínd'a.

Nemicu mai cu folosu, de cátu a tienè si cu turculu si cu némtiulu.

Ómenii de omenia se 'nsóra de vreme, ér' cei investiatii neci odata.

Nu toti liberalii suntu „liberali“.

Cine minte, are minte.

Celu ce se 'nsóra, pentru ca sà capete avere, face 'ntieptiescu.

Altu ce-va insémna a incassá, si éra cu totulu altu ce-va a potè dá socóta despre banii papati.

Nu toti potu fi si calugaru si cortesiu si si vicariu-episcopescu.

Celu ce are socia frumósa, are si amici multi.

E mai usorú a be patru-dieci de pocale de bere, decâtu a prenumerá vr'unu diariu, séu vr'unu opu romanescu.